

Vergődés – vagy inkább remény és mosoly?

Visszatekintve sokszor meglepődünk, mert felfedezzük, ami régebben nyomasztóan negatív volt, azóta kiseded csínnyevéssé szelődött az egyre jobban eldurvuló világunkban. Egy kormányzópártnak a 2010-es választási győzelem előtt olyan gyalázatosan semmitmondó általános kulturális stratégiája volt, hogy kapva kaptunk az alkalmon: az „elmúlt 8 év” után szerényen hozzájáruljunk egy lehetséges új gondolkodáshoz a közművelődés, közösségi művelődés terén tett javaslatainkkal. Annyiban még inkább motiváló volt a helyzet, hogy egy-egy kormányváltáskor hangzatos tervek készülnek, de aztán visszatekintve általános jelenség, hogy ezekből a programvázlatokból a közműveltség, a nagy társadalmi csoportok művelődésének ügye kimarad, vagy nagyon soványka. Aztán tudjuk, mi valósul meg a nagy meghirdetésekből is, hát akkor a kényszerből odavetett, klisé mondat programokból! Saját ambícióként így született meg 2009-10-ben a *Művelt nép – emelkedő ország* című tanulmánya a Magyar Népfőiskolai Társaságnak. Újra olvasva fedeztük fel, tanulságai és javaslatai szinte semmit nem avultak.

Ez nem dicsekvés, hanem csak a tragikus magyar zsákutcás történelmi hullámvázis kontrasztja. Elhatároztuk, hogy két részletben újra közzétesszük, bízva abban, hogy majd nem a javaslatok hányattott sorsát kell elemezzük, hanem hogy maguknak az üzeneteknek is lehet foganatja. A most közlésre kerülő első rész a helyzetképpel, míg a következő lapszámunkban közzétételre kerülő második rész a jövő lehetséges, javasolt modelljével és programjával foglalkozik.

Azt írtuk az egyik bekezdésében: „Minden példaadó nemzet azért követi az EU ajánlásait, mert úgy érzi részt vett a létrejöttében, mert hisz az alapelveiben, s főként, mert azokat a saját nemzeti, kulturális felemelkedése szolgálatába akarja állítani. A magyar vergődéshez képest sikerük titka ebben rejlik.”

Sajnos tudjuk az utóbbi fél évtizedben – esetünkben is – a vergődő lemaradás erősebb lett az előretörésnél. Mi azonban bízunk és hiszünk a jövőben akár P. Éluard sugallata.

Paul Éluard:

És egy mosoly

*Az éj sohase teljes
Higgyétek el ha mondom
Mindig marad
A bánat mélyén is egy nyitott ablak
Egy ablak mely világos
Mindig marad egy álmom ami virraszt
Vágy betölteni csillapítani éhség
Egy jó egy tiszta szív
Egy kitárt kéz egy nyílt baráti kéz
És figyelmes szemek
S egy élet amit meg kell osztani.*

(Somlyó György fordítása)

Figyelmes olvasást kíván a szerkesztő:

Sz. T. J.